NOVENDIUM
SEU
NOVEM DIERUM EXERCITIA,
AD HONOREM
GLORIOSI PATRIARCHÆ
S. ROMUALDI
ABBATIS.

Pro novem Martis diebus, prodigiosam ejus, ad inclytam Fabrianensem Civitatem, Translationem præcedentibus, quæ die 7. Februarij occurrit.

Ex quibus Exercitiis, utraque hoc † Signo adnotata, Devotus assumet, pro totidem ferijs tertijs ad diem felicis S. Patris transitus in coelum se extendentibus, cujus dies universaliter [illegible]

Inserta etiam est compendiosè Vita ejusdem S. Patris, pro majori Devotorum excitatione; tum Parvum ejus Officium, & Responsorium.

Anno Domini 1709.

C R A C O V I Æ,
Typis Francisci Cezary, S. R. M. [illegible] ac Reverendiss. Dñi Episcopi Crac. Ducis Severiæ Ordinarij Typographi.

Addo diuturnitatem Vitæ Romualdi, ex DEI præſentia ortum duxiſſe. Profectò Rechabitæ, ſive Cinæi, in ſua illa ſolitudine, DEI aſſiduâ præſentiâ fruebantur. Quis autem dubitet, familiaritatem cum DEO vitam extendere? An non Moyſes ex familiaritate cum DEO, ex crebris cum Numine colloquijs ultra centum annos produxit ætatem? *Antonius de Eſcobar, & Mendoza Libro 3 ad cap. XIX. Matthæi parte 5. Paneg. Moral. 5. Obſerv. 3.*

PERILLUSTRI,
ET
REVERENDISSIMO DOMINO,
D. CHRISTOPHORO
à SŁUPOW
SZEMBEK,
CANONICO CRACOVIENSI.

Domino & Patrono Colendissimo.

PRodeuntem in lucem exilis ingenij partum, protectione & favore Tuo fovendum, repono in Roseum sinum Tuum, Perillustris & Reverendissime Domine, *Veluti alterius & raræ Phœnicis, de cinere exorientem Sanctissimi Patriarchæ Nostri* ROMUALDI *Vitam,*

non peregrinis Numinibus, sed magno Tuo Nomini immolandam, insinuavit mihi, ipse zelus Tuus erga res sacras, & magna in eas veneratio, quam opusculo in Polonia novello, magno fiducia ausu, pro objecto assumo, sperans sub Auspicijs Tuis, tenerrima vita, & virtutis Romualdina, necnon cultûs, & devotionis incrementa, plurimùm in cordibus Fidelium profectura. Hac ergo sacratis manibus tractanda & promovenda, cum omni respectu & profundissima mea submissione trado, solo hoc purè motivo, ut quàm evidentissima singularis, Perillustri, & Reverendissimæ Dominationi *cultûs, honoris, & intima propensionis mea testimonia depromere queam. O si, quod olim Momus à Jove petijsse fingitur verum esset; nimirum: ut aperta & nuda*

nuda omnibus cordium humanorum paterent consilia; cerneres procul dubio omnia mea studia, conatus, tum animi, tum corporis contentiones, in Te apprimè colendo esse collocatas. DEUS Pijssimus felicem Te Perillustris Domine, *atq; florentem, tàm Tibi Ipsi, quàm Ecclesiæ Sanctæ, in seram annorum seriem conservet, opto.*

Perillustris
& Reverēdissimæ Dominationis

Humillimus Servus,

& Exorator

P. Benedictus, Eremita
Camaldulensis.

GENE-

Sanctus Romualdus Abbas
Camaldulensium Pater.

GENERALES REGULÆ PRO NOVENDIO.

Quicunque pro impetranda aliqua, à Divina Maiestate gratia, per patrocinium Sanctissimi ROMUALDI; *sive in gratiarum actionem pro iam obtentis, ipso mediante gratijs, huius Sancti Novendij exercitia facere exoptat;* Primo, *omnibus Martis diebus novem ieiunare debet. Si autem ieiunare non valuerit, aliquam eleemosynam pauperibus elargietur; aut aliquod pium opus, secundùm Patris Spiritualis consilium peraget.*

2do. *Quolibet ipsorum Exercitiorum die confiteri, & Sacram Eucharistiam suscipere tenebitur.*

3tio. *Die Vigiliæ S. Patris ieiunare, ac tandem ipso Festo communicare debebit: Tunc enim in Ecclesijs sui Ordinis Indulgentiam plenariam lucrabitur.*

4tò. *Per hos dies novem, centum viginti* Pater noster, & Ave Maria, *cum totidem* Gloria Patri, (*div.dendo ipsos*

per 13. in dies, ultimis verò tribus diebus per 14.) in memoriam centum viginti annorum, quibus Sanctus vitam duxit, recitabit. Quodsi verò aliquis per semetipsum præfata Exercitia adhibere nequiverit, notæ & timoratæ Personæ committet, quæ suo nomine ipsa adimplebit.

PRIMO DIE MARTIS, PRÆLUDIUM.

ADeò S. Romualdi Patris & Fundatoris Ordinis Camaldulensis Vita Orbi Christiano prælucet; ut nec minima Christianitatis pars adsit, quin ibi ejus præclarum Nomen, præ fama celebre non excurrat. Illi centum annorum dies austerrimæ, ac sanctissimæ vitæ, quam cum profunda humilitate, inter nemora, & solitudines agebat absconditam; ante humanæ noticiæ oculos, per omnia occulti esse non valebant. Virtus namque lux est clarissima,

riſſima, quæ ſe ipſam conſpici facit. Et DEUS (ut loqui fas ſit) ſilentioſa arbuſtorum ora ſolvit, ad ſui ſervi ſanctitatem Eccleſiæ patefaciendam. Divus Petrus Damiani Cardinalis Ordinis noſtri, primus fuit alios inter Scriptores, qui compendiosè S. Romualdi facta reddidit faſtis. Poſtque ipſum Divum Petrum omnes ſacrorum Hiſtoriographorum calami, in Eccleſiaſticis Annalibus, tanti Sancti opera præclara reddiderunt. Ipſemet DEUS Sancti Patriarchæ virtutum excellentiam, ac meritorum culmen obſtupeſcendis miraculis manifeſtavit. Siquidem extincta incendia, tempeſtates maris ſedatæ, amentes ſanati, infirmi ad priſtinam valetudinem reducti, beſtiæ manſuefactæ, infernales ſpiritus fugati, prodigia fuêre ; quæ quaſi joci gratiâ, aut per verbum, vel manum Sancti evenerunt. Quid plura? Tota ejus vita, unica virtutum ſynopſis fuit, atque aſſidua miraculorum ſeries. Poſt

fortunatum S. Romualdi, & ultimum vitæ halitum, Supremus Dominus exaltans humiles, Sancti sui gloriã magis prodigiosis portentis propalare continuavit: de cujus tumulo apparet esse scriptum illud perpulchrum Prophetæ elogium: *Et erit Sepulchrum eius gloriosum.* Pro evidentia autem veritatis: Sacrum Divinissimi Romualdi Corpus, quod prolixiori sæculorum morâ, a temporis injuriâ, in Inclyto Vallis de Castro Cænobio, in oblivione sepultum jacuit; cum illustri crebrescentium miraculorum pompa ad Nobilem Fabrianensem Civitatem fuit translatum; ubi quasi in gratiarum throno gloriosum, & ad omnium sibi devotorum favorem, beneficium residet. Eò loci ad præcelsum Sancti Sarcophagum visuntur obstinatorum in peccatis conversiones, & diversarum personarum in perfectione lucra: ut potè pericula animæ declinata, tentationes superatæ, lumina acquisita, optimæ

optimæ inspirationes reportatæ, adjutorium perseverantiæ in incæptis bonis; & aliæ spirituales gratiæ: quæ quantò sunt plus secretæ; tantò magis ordinariè à veris S. Romualdi devotis obtinentur. Ad extremùm potenti ope S. Anachoretæ creberrimè, jam jam moribundi audiuntur protinùs ab imminente morte liberati, innumerabiles infirmi ad insperatam salutem reducti; pauperes quoque miserabiles in necessitatibus provisi; afflicti ac penè metu exanimati, in tribulationibus ac ærumnis efficaciter consolati, obsessi, & à dæmonio tentati, parturientes, agonizantes, à potenti brachio S. Romualdi occultam vim persentiunt. Visitatâ namque ejus Ecclesiâ atque Sancto Sepulchro; aut invocato Sancti Nomine, viribus esse firmi, ac prorsùs omnimodè liberati cernuntur. Si regnant inimicitiæ; S Romualdus redonat pacem. Si annonæ caritas advenit; S Pater abundantiam frumenti

desuper

desuper impetrat. In perniciosis inundationibus, in noxijs terræ ariditatibus, in bellis, conflictibus, in terræ motibus, quavisve pestilenti lue, absque ulla cunctatione, vix recursus fit ad Sanctum; & ecce in omnibus necessitatibus, ut generalis Protector subvenit, adjuvat, consolatur, & quascunque gratias devote requisitas protinùs concedit, & suppeditat.

Cùm itaque infallibile B. Patris nostri patrocinium maneat, ac meridianâ luce clariùs existat; tibi Anima devota, sequens distinctum varijs meditatiunculis in S. Romualdi vitam Novendium præsento; quatenus facilem ac proficuũ, pro acquirenda & augenda, erga Sanctum devotione, methodum habeas: tum quoque, ut desideratum gratiarum donum celeriùs reportare queas. Ocyus ergo S. Romualdum in Advocatum tuum eligas; tua cordis penetralia ipsi detegas; omnigenas necessitates exponas; sicque te consolandam

landam procul dubio credas. Ejus Ecclesiam frequentando visites, peractoque novendio Sancti Nomen invoces; & ex parte ipsius spondeo te exaudiendam. Ipse è Cœlo Empyreo pijs oculis te intueri non cessat; manum ad benedictionem elevat; & pro elargiendis gratijs, quascunq; efflagitas, sine intermissione avidè te præstolatur.

INCIPIT VITA S. PATRIS.

† ROmualdus fuit Sergij Ravennæ, Ducis Filius, ex nobilissima & Regali Longobardorum Ducum stirpe progenitus, vulgò: *De Sassi.* Quæ Familia Fori Julij & Beneventi insignes Ducatus, partem Tusciæ possedit; & per certum temporis spatium ampla Lombardiæ, Apuliæque Regna gubernavit. Et consanguineitate propinqua cum Imperatore Othone I. ac per consequens cum alijs duobus gaudens, ex Illustrioribus ac Ditioribus Europæ Prolapijs originem duxit. Sub illi

cursus

cursûs juvenilis initio per lubricum callem incedere cæpit, & ad mundi vanitatem proclivis fuerat. Nutriebat nihilominus intra cordis viscera motivum solitudinis sensûs; expromendo ab illis densis nemorum saltibus, quos ad agendas ferarum prædas sæpiùs percurrens collustrabat. Anno suæ ætatis vigesimo Divinæ vocationi aure porrectâ, Monasticum Habitum in Basilica S. Apollinaris, in Cænobio Classis assumpsit; illuc præcipuè compulsus à quodam funesto casu, qui ejus genitori, in sua præsentia accidit; ibique se totum DEO, perfectionique acquirendæ consecravit.

MEDITATIO.

PRimò Considera, quomodo DEUS bonis inspirationibus eos, etiam visitare non omittat, qui commoditatibus, ac delicijs terrenis immersi, ipsius obliti vivere videntur. Si tu, aut aliquis ex tuis asseclis, ex similium numero

mero reperiaris ; ſupplica inſtantèr Divinæ benignitati per Sancti merita, nè te, in tui ingrati & obdurati cordis pœnam derelinquat ; verùm te doceat proprium ſtatum cognoſcere, atque ſerio emendare.

2dò. Conſidera, quomodo ex rebus, à Divina Providentia ad noſtrum licitum uſum creatis, ad cœleſtia & ſpiritualia mentem facillimè erigere poſſimus ; ab illis deſumendo occaſionem Conditorem laudandi, eique agendi gratias.

3tiò. Conſidera, quomodo DEUS, pro una anima ad portum ſalutis reducenda, multoties mundi ærumnas atque infortunia adhibeat. Caſu, quo tibi, in aliquam adverſitatem devenire contingat, minimè perterrearis ; ſed apprimè examines, quidnam à te DEUS prætendat; exemplo noſtri Sancti, qui ex inconvenienti Patris progreſſu, optimam, & convenientem propriæ ſaluti converſionem deprompſit.

PRO-

PROPOSITA.

Attentè perpensis supradictis considerationibus propone. 1mò. non ampliùs internis vocationibus, & bonis sensibus resistendum, quascunq; tibi Pater luminum præstare dignabitur; sed te reflectendum super salute animæ tuæ, licèt familiaribus, & sæculi negotijs implicatus existas. 2dò. Ab hinc ponderandam DEI Potentiam, Sapientiam, & Bonitatem, quæ in cunctis Creaturis relucet, & maximè in Sanctis ejus, quibus & tu similis esse poteris. 3tiò. Nunquam desperandum, animumve despondendũ, quamvis te nimis ad vanitates proclivem esse cognoscas, aut aliquas patiaris persecutiones, aut quovis modo te esse sentias tribulatum.

Fructus hujus Meditationis.

1mò. Ab hac die illis rebus renunciare incipies, quæ Sancto Patri displicere possunt.

2dò.

2dò. Tuis Famulis, vel amicis, ejusdem Sancti cultum persuadebis.

3tiò. Ad honorem ipsius, aliquod misericordiæ spiritualis, vel corporalis opus, in tui proximi emolumentum exercebis.

ORATIO.

SAnctissime Patriarcha & Pater amantissime omnium nostrûm Viatorum; confiteor negligentiam meam in obsequio tuo, & elapsis temporibus me in tua devotione penitùs incuriosum fuisse. Cujus, ex intimo cordis mei me pœnitet. Profiteor cum his Exercitijs in posterum me fore tuum verum, ac devotum servum; nunc te in meum Advocatum, & Patronum eligendo, cum irrevocabili proposito, nunquam ampliùs à tuo desiderabili famulatu me subtrahendi. Inde cum omnimoda spiritûs mei humilitate instanter tibi supplico, ut hoc minimum pauperculi cordis mei obsequium pergratum tibi facere velis. Illud quippe

ad

ad tuam perpetuam gloriam offerre dispono; tum quoq; ad sublevandam miseram animam meam, quæ ad ultimum usque respirium tibi recommendata maneat ante Divinam Majestatem; ut ipsâ frui tecum in cœlis æternum valeat, Amen.

Pater noster, & Ave Maria, pro vivis & mortuis Sancto devotis.

SECUNDO DIE MARTIS,

PRÆLUDIUM.

† CUm jam sincerissimo animo, & ex intimis præcordijs clientelæ te Sancti Romualdi committas, restat, ut tuæ servitutis officio, opera tua consonent. Sed quidnam facies, ut amoris ejus teneritudine dignum te reddas? In id primariò animum intendes, ut characteri, quem geris per omnia respondeas, in DEI gratia manere satagas, ad normam tui, in delicato æternæ jucunditatis Paradiso spa-

tiantis

tiantis Defenſoris, qui ſupereminenter eâ dotatus fuit. Operam impendas ipſum imitandi proportionaliter in earum virtutum exercitio, in quibus ſingulariter excelluit; & quas, in ulteriori admirandæ ejus vitæ progreſſu perluſtrabis. Ipſemet apud Altiſſimum, pro neceſſario adjutorio, ad eas exercendas, Mediator tuus futurus eſt. Animum omninò non deſpondeas, quinimò ejus caliginem procul diſpellas. Cor, ipſi fiducialitèr detegas, nec quidquam pertimeſcas. Sanctus Pater, & eſt fidelis, & potens. Potens ad omne exoptabile bonum tibi largiendum. Fidelis ad clientes in fidem ſuam recipiendam, & neminem fallendum. Crebriùs ipſum amabili, pij Patris titulo invoces; & ipſe te ut filium reſpiciet; atq; ab omni mala animæ & corporis incurſione proteget.

SEQUITUR VITA SANCTI.

Poſt elapſum ingreſsûs in Religionem triennium, ad quendam Virum,

rum, ab humanis tumultibus per omnia segregatum, in Venetis Insulis commorātem, Marinum nomine, non minus naturâ simplicem, quàm moribus candidum commeavit; ejusque directioni se tradidit. Qui suum novellum in via DEI discipulum, psalmodiæ disciplinam instruens occasione alicujus titubationis, ad quemvis errorem, veniam rigidus Magister non admittens, virgâ, sinistram capitis ejus partem verberabat: quæ suo tempore per cōtinuam repercussionem, adeò offensa evasit, ut fermè auditum perderet. Sanctus autem patiens, auditûs præjudicium cernens, cum majori humilitate, ac patientia ipsum efflagitare coactus fuit, quatenùs illos indiscretos ictus in dextram partem revolveret. Et tandem aliquando in se reversus solitudinis profundæ Incola, rigidam animadversionem in suum tàm modestum discipulum moderavit. Per unam integri anni revolutionem, uno

uno pugillo ciceris elixi, de die in diem contentus fuit. Per continuum triennium, eodem jejunij rigore servato, in excolenda terra, seminandoq; ac proprijs manibus colligendo tritico, occupabatur.

MEDITATIO.

1. COnsidera invictam tolerantiam, & demissam humilitatem Sancti; qui licetsi sponte se illi, cunctis virtutibus ornatæ palæstræ dedicaverit; & per consequēs illā dimittere ad proprium beneplacitum potuerit; verùmtamen nè cum invictæ patientiæ exercitio, magna merendi, occasionem omitteret, in eo, planè ad sensus privationem constanter perseveravit.

2. Quomodo Eremita Marinus, etsi aliàs homo sanctitate conspicuus, attamen in discretione virtutum basi, Romualdū percutiendo deficiebat. Quod DEO permittente actum est: nimirùm ad abundantius meritum discipuli; &

li; & ad majorem Magistri in spiritu doctrinam; qui tàm perfectâ discipuli patiētiâ, & placatus extitit, & ipsum posthac summa veneratione coluit.

3. Considera rigidam abstinentiam; cui se Romualdus, (licèt floridam adhuc, ac delicatam juventam duceret) instinctu amoris DEI, ac respectu Æternitatis dedidit: & rusticanas operationes, ab ipso quamvis genere nobilissimo oriundo arreptas.

PROPOSITA.

FActis præfatis considerationibus propones.

1. Nunquam evitandas occasiones patiendi, ad summum vltrò se offerentes; sivè à DEO, sive à Creaturis occurrant.

2 Compassione duci erga defectus illarum præsertim personarum, quæ possunt esse, aut sunt in aliqua virtutis æstimatione.

3. Exercendum aliquod, secundùm proprij

proprij ſtatûs conditionem, mortificationis genus, aut corporalem pœnitentiam; non tantummodo pro commiſſorum delictorum ſatisfactione; at etiam, nè in caſum graviorem ruas.

Fructus huius Meditationis.

1. GEneroſum animum indue; & hâc die, eum qui te aliquâ ignominiâ, aut diſplicentiâ affecit, contraria gratitudinis teſſerâ præveni. Vel ſi id præſtare non vales; DEUM pro ipſo, ſingulari mentis applicatione deprecari ſtude. Caſu quo, ipſum allocutus non es, quam primum ei reconciliari non differas, etiam conſultò occaſionem inquirendo. In memoriam tibi veniat Eccleſiæ ipſiusmet Capitis Chriſti exemplum; qui nec Redemptionis Sacrificium complere voluit, priusquam in proximi reconciliatione, (ſcilicèt: *Pater dimitte illis*) non fundaretur.

2. Univerſas proximi actiones, eo non

non obſtante, quod tibi pravæ videantur, in bonam partem vertere, ac interpretari incipe.

3. Ad aliquod contemptibile, & vilius exercitium, tàm privatim, quàm in publico, te deprime; nec ab eo ratio aliqua politica, aut præclari ſanguinis nobilitas te avellat.

ORATIO.

SEmper meliùs agnoſco ô glorioſiſſime Pater, felicem ſortem, quam ſum adeptus, cernens me tuæ digniſſimæ ſequelæ eſſe adſcriptum. Proindè tibi correſpondendi gratitudinis affectu, avidus athleta, cum pleno animi mei ſtudio, tuam ſupernam efficacem aſſiſtentiam flagito; ut parculæ meæ devotiones, quas non minùs cum voluntatis promptitudine, quàm ſpiritûs fervore facere ſatago, comparere valeant ante venerandam præſentiam tuam, & Adorandam Trinitatem viventem in ſæcula, Amen.

Pater noſter, Ave Maria, &c.

TER-

TERTIO MARTIS DIE, PRÆLUDIUM.

† INgenti cordis affectu anhelarem; ut quantò majori, erga tantum Sanctum devotioni appropias; tantò plus vividâ deveniendi melior, ipsiq; similior (in quo veræ devotionis substantia consistit) flammâ accendaris. Quantùm possibilitas permittit, quotidiè semel saltem ejus Ecclesiam visitare non prætermittas, ut per intimam, & fervidam Sancto Patri recommendationem, ipsius intercessione, unà cum tuis familiaribus dignus vivere & mori ut Christianus, meritisque opimis cumulatus reperiaris. Aut potius in defectu commoditatis adeundi Templum, ad imaginem, vel aliam memoriam Beati Patris, in tui intrinseci intimos ardores erumpas. Suspira, plange, & exoptati effectus reportandi sis certus. In memoriâ nihilominus reducas, quòd ad id perseverãtia

desideretur; & quod Sancti, de nostris assiduis, & importunis precibus summopere gaudeant.

SEQUITUR VITA SANCTI.

SUb suæ conversionis exordio, versutus humani generis deceptor Romualdum assiduis tentationibus arietare non cessavit; his timores ac horrores auxit. Demùm varijs injurijs, molestijs afficere, verberare, mortem denique ipsam sæpiùs moliri non destitit. Per totum quinquennium, nullam reliquit noctem, in qua ipsum non commoveret temerarium infernale monstrum; super crura ac pedes ejus jacendo; & sic, ut se in dextram, aut lævam partem verteret, nullatenus permittendo. Itaque insomnes noctes agere debebat. Per quindecem annos extremis jejunijs se macerabat; ita, ut solis diebus, Dominicâ, & quintâ feriâ modicam refectionem sumere consuevisset. Gallias peragrans

peragrans quæquè portentosa, in spirituale proximi adjutorium & beneficium egit; insignes ibi peccatorum in gravibus culpis inveteratorum conversiones operando. Ubi certiorem nuntium recepit, Sergium suum Patrem (jam Monachum factum) conversionis suæ pœnitere, atque ad sæculum redire conari: Sanctus Ravennam versùs, excalceatus iter arripuit, eòque adveniens, ejus instabilitatem aspere correxit & punivit; vocationemque adeò confirmavit, ut summum sanctitatis culmen ascenderit; utpotè, cùm à Clementissimo Domino nostro, specialissimo honore decoratus fuerit, in hac afflicta vita, Spiritum Sanctum in quadam specie intueri promerendo.

MEDITATIO.

1. Perpende optimum signum esse, dum Divina Sapientia super nos, ab infensissimo æternæ nostræ salutis

hoſte tentationes, aliasvè diverſas tribulationes & exagitationes venire permittat: prætendens Divina Bonitas hoc modo, ut in virtutum labore exerceamur, atque merendi occaſionem habeamus.

2. Animo revolve, quomodo abſtinentia ſemper individua ſanctitatis ſocia fuerit. Quocirca totum affectum in ipſam transfundere, ipſique exercitatione adhærere convenientiſſimum eſt.

3. Adverte, quomodo proximo, maximè genitoribus, quisque ſubvenire teneatur. Proinde omni meliori, & accuratiori modo, ipſis adjutorium præbendi occaſiones prætereundæ non ſunt; magis autem & principaliùs, admonitiones, aut correctiones adhibendæ.

PROPOSITA.

PRædictis conſiderationibus perpenſis propones,

1mò. Tuas tentationes, internasque anxietates Patri ſpirituali manifeſtandas, ad finem adæquati, tuæ neceſſitati documenti excerpendi.

2dò. Ex ſtatuto Eccleſiæ, aut ex tua devotione inchoata jejunia exactè, & libenti animo obſervanda; atque hilari corde victûs pauperiem ferẽdam.

3tiò. Tuum proximum ad bene operandum, potiùs bonarum tuarum qualitatum exemplô, ac modeſtiâ, quàm verbis exhortandum. Quodsi eum cernas offendere DEUM; illico amanter, & benevolè monere cura.

Fructus huius Meditationis.

1. OMnibus perſonis, à capitalibus inimicis, videlicèt: mundo, carne, & dæmone tentatis, & tribulatis ex corde compati incipe; & pro eorum conſolatione DEUM inſtanter precare.

2. Tua jejunia, cunctasque alias laborum perpeſſiones, in propriarum

culparum pœnam, tuique proximi; aut in purgantium Animarum ſuffragium offer.

3. Pro converſione infidelium, & Chriſtianorum, qui in mortalis culpæ lecto miſerè degunt, JESUM Chriſtum inſtantiſſimè efflagita.

ORATIO.

AD tuarum virtutum, ô Diviniſſime Romualde, puritatem, ah quàm evidentèr meæ imperfectiones prodeunt! vitæ meæ tenorem, ad minùs in parte, tuæ Sanctiſſimæ methodo conformare ex animo cuperem. At diſtantia, quam inter unam & alteram, inſuperabilem contueor, extremè terrorem mihi inducit. Conatum meum omnigenè erigam, ut ante ipſosmet oculos meos humilier; altâ mentis indagine revolvens mei nihili abjectionem tuæ virtutis ſublimitati contrariam: eodem temporis ſpatio infinitas, DEO infinito gratias agendo

agendo, quòd te, ad adeò mirabilem meritorum evexerit altitudinem. Interim tuis precibus, ille benignus Largitor unicam abundantis ſanctitatis, & gratiæ ſcintillam mihi concedat, qui torrentis adinſtar beatam Animam tuam implet, ac æviternùm implebit, ut ego etiam in cœleſti Patria tanquam unus ex unicè tibi devotis, ipſum laudare & glorificare nunc, & in perpetuum valeam, Amen.

Pater noſter, Ave Maria, &c.

QUARTO DIE MARTIS.

PRÆLUDIUM.

† HActenùs jam ad minùs in parte, beneficos, devotionis intimæ erga Sanctum effectus expertus es; unâq; apprimè perſpexiſti; quomodo ipſe ſit promptior, atque liberalior in ditando te cœleſtibus gratijs, quam tu ſolicitus in ipſis poſtulandis. Animatus itaq; hâc munificentiſſimâ ac cœleſti comitate, ſeriò animadverte ſuper tanta

beneficia, ultrà omne tuum meritum reportata. Tandem nullo temporis puncto intermisso, vivo cordis ſpiritu ipſi gratias age, ad contemplationem adhuc ſpei, te reddendi dignum in poſterum ulteriorum favorum. Et toto mentis deſiderio conare, quàm vivacioribus tuæ linguæ documentis, in pectore Chriſtiano accendere fiduciam in ipſius adjutorio; laudando & benedicendo Dominum in ſuo ſervo, quòd ipſum tàm glorioſum & mirabilem reddat ad favorem ipſius Devotorum. Ad extremùm, id totum agere diſpone, quod ipſi fore gratum, atque acceptum videris, optimè perſuaſus, ab ipſo ad tuum computum, in Divinæ Majeſtatis cōſpectu præſentādū plurima poſſe adaugeri; & tunc ſe ampliùs ad diſpēſanda tibi largâ manu, pretioſiſſima ſuarū gratiarū dona extēdet.

SEQUITUR VITA SANCTI.

PRævidentes Galliæ Populi, brevi Romualdum, eorum Regionem derelictu-

relicturum, sine ulla redeundi spe, hac de causa molestam passionem sentientes, recidendæ S. Patris resolutioni invigilarunt adeò; ut cum eis fortuna non arrideret, Sanctum intra suos limites possidendi, eum è vivis tollerent; atque sic exanimi corpore saltem, pro universali Regionis beneficio fruerentur. Sed DEUS ipsamet nocte in oratione vigilantem imminentis periculi conscium fecit; qui primis diei alboribus, arreptâ forsice, sat deformitèr capillis, & barbâ sibi resecatis, vultu tincto, atque habitu incompto, mente captum se simulans, inevitabile mortis periculum evitavit. Pervenientē itaque (post stabilitū Sergium Patrem in Religione) ad Monasterium S. Apollinaris in Classe, & demùm ad Eremum Pereti, Imperator Ottho III. ad eum invisendum in persona commeare decrevit. Quô, cùm post solis occasum devenisset, Sanctus pauperem suum lectulum, ad pausandum ei de-

ei dedit; quem cum pleno reverentiæ titulo Rex acceptavit; verùm, coopertorium, uti aſperrimum & durum judicando, refutavit. Hic ipſemet Imperator ad demoliendam Tiburtinam Civitatem, circumcirca formidabilem obſidionem poſuit. Quô, ſolicitis paſſibus progrediens Romualdus, commotum Imperatoris animum mitigavit; atque placidis rationibus ab attentato malo removit, nullo ſanè incommodo Civitati illato. Quinimò confitenti quoddam ſe commiſiſſe delictum, Sanctus pro pœnitentia, & in ſatisfactionem mandavit; ut nudis pedibus iter Româ, ad montem Garganum usque, in Apuliam conficeret. Demùm mandato S. Patris, integrâ Quadrageſimâ manſit recluſus in Cænobio Claſſis; in exercitijs Pſalmodiarum, jejuniorum, ciliciorum ſuper nudam carnem, die noctuque perſeverando, atque ſuper ſtoreas dormiendo; ultimo tandem Imperium abdicare,

dicare, Monasticumque statum amplecti pollicendo.

MEDITATIO.

1. ANimo revolve, quàm felix, fortunatusque sit Populus Fabrianensis; quòd dignus fieret recipiendi in suũ sinum, amplissimũ thesaurum sacrarum Romualdi Reliquiarum; qui propriâ electione ibi requiescere voluit; cùm ex adverso, ille in Gallia, personâ ejus orbatus, exsors remanere debuit.

2. Scrutare ingentem venerationem, in qua Sanctus habebatur apud Orbis Monarchas; qui se ipsos nimis felices opinabantur, si etiam cum proprio gravi incommodo, cum ipso tractare, eique obedire possent.

3. Aduerte; quomodo Romualdi sanctitatem etiam primi sæculi Optimates verebantur, ac pertimescebant; qui gravissimas pœnitentias ab ipso impositas haud recusabant.

PRO-

PROPOSITA.

SUpradictis considerationibus peractis propones.

1. Monstrare Sancto, cum aliquo singularis gratiarum actionis signo, quantùm sit acceptus, & charus ejus ad Patriam tuam adventus; si exindè originem ducis.

2. Onus tibi non imputandum in venerandis personalitèr, ad conferenda in vectigal tuæ devotionis obsequia, Sanctissimis Reliquijs, aut sacræ Imagini Romualdi; quantumvis amplissimarum facultatum, aut nobilissimæ Prosapiæ, atque sublimiorum Regni officiorum præeminentiâ gaudeas.

3. Libenti animo acceptandi correctiones, & pœnitentias, à DEI ministris, in emendationem aut satisfactionem tuarum culparum, tibi immissas ad amussim exequendi.

Fructus huius Meditationis.

1. PRæterquam, quòd homagij præstandi

ſtandi causâ, ad ſacrum depoſitum, Eccleſiam, aut imaginem Sancti te conferas; non tibi moleſtiam adferat viſitatio, pro ejus amore infirmorum in xenodochijs, aut amicitiâ conjunctorum; qualiscunque tu exiſtas conditionis.

2. In univerſis tuæ Patriæ calamitatibus, ſolicitus, & confidens ad Romualdi validam interceſſionem recurras; ſi ab iræ Divinæ flagellis, liber evadere exoptas.

3. Aſſuefieri ſtude alicui pœnitentiæ, nihil penitùs reſpiciendo ad teneram ætatem, delicatam complexionem, aut generis nobilitatem.

ORATIO.

ECce jam me, exploratum habe, ô Beate Patriarcha! nunquam ampliùs te derelicturum; imò continuaturum me, ad ſera fata tuum famulatum, in modo tali, qualem frigidiſſimus meus ſpiritus permittet, procul dubio

dubio crede. Et quòd si interdum prætermisi præbere exteriora devotionis meæ signa; protestor tamen, & volo: ut hocce cor in amando te semper sit facile; atque in recognoscendo te meum amantem Patrem, constantissimum. Interea à meo, & Tuo munificentissimo DEO, in his meis propositis perseverantiæ donum impetra; ut eò magis, magisque in Te, & nobis pauperculis creaturis in sæcula glorificetur Amen.

Pater noster, Ave Maria, &c.

QUINTA DIE MARTIS, PRÆLUDIUM.

CRedo te esse conscium, quomodo degens adhuc in hac lacrymarum valle Sanctus, terribilia à Deo obtinebat supplicia contra illos, qui injusto titulo ejus benevolos, ac devotos persequebantur: è contrariò quemcunque aliquod illis præstantem beneficium inæstimabilibus gratijs locuple-

cupletabat. Nunc imaginare, quidnam non faciet gloriosus in cœlo? ubi potentia, voluntas, & charitas in perfectiori gradu eminent. Quid ergo jam pertimesces, quando & fidelitèr serviturum firmitèr te resolvisti. Insurgent fortè adversum te tui ferocissimi hostes; tu invoces Romualdum: deverberabunt te lites; recurre ad Romualdum: opprimeris ab injustitijs, aut iniqua gente; in adjutorium clames Romualdum. Ultimò, adorientur te impetu valido, spiritûs, aut corporis infirmitates; te recommendes protectioni Romualdi; neque minimum diffidas te opportuno tempore non exaudiendum.

SEQUITUR VITA SANCTI.

ROmualdus audito, cum teneritudinis, & summæ jucunditatis lacrymis, de invidenda, & simul felici, Tyrannorum manibus inflicta morte sui, tàm amabilis filij, & discipuli Bonifacij

nifacij Archiepiſcopi, & Ruſſiæ Apoſtoli, nuntio: præ mirabili cœleſtium conſolationum exceſſu, deſiderio martyrij accenſus, Hungariam verſus ire decrevit. Ad cujus confinia cum viginti quatuor locijs perveniens, ipſemet forti febre correptus fuit; cui tumor aſſociatus eſt, & tanta ſtomachi biſis, ut cibum prorſus non retineret. Eam autem non curanti, & ulteriùs progredi volenti augebatur ipſa; remigrare verò ſe reſolventi minuebatur. Dùm tamen convaleſcendo, adhùc ultrà pergere tentaret, ipſum protinùs cum majori violentia adoriebatur; & poſtquam paſſus revolvere diſponeret; integrè ceſſabat. Undè hanc mutam cœli loquelam, cum DEI beneplacito uniformem perpendens; miſſis ſeptemdecem, in Pannoniam ad ſeminandam Evangelicam veritatem dictis diſcipulis; cum alijs in Italiam remigravit: ubi fundatâ ſacrâ Eremo Camaldulenſi, in ditione Flo-

Florentina; varijsque alijs; in Sytriam secessit. Ibi septem annorum spatio, cum inviolato silentio reclusus mansit. Ibi supernaturalem Sacræ Scripturæ intelligentiam adeptus, postea admirabiliter commentatus est. Ibi ad extremùm, pluribus extraordinarijs pœnitentijs, & macerationibus proprium corpus immisericorditèr afflixit. Quibus medijs inæstimabilem fructum, in animabus illius climatis produxit.

MEDITATIO.

1. EXamina, quantam habeat efficaciam Amor DEI in una Anima; quàm perquirere facit omnem occasionem pro ipso patiendi; immò ad ejus gloriam sanguinem, vitamque fundendi.

2. Contemplare, quomodo multoties DEUS inspiret illud, quod ut aut protinùs, aut nunquam effectum sortiatur vult: ac solummodò ad exporten-

portendam atque dignoſcendam noſtram promptitudinem. Quocirca quietos nos manere convenit; ſi nonnunquam noſtræ reſolutiones impedimentum patiantur.

3. Adverte prudentèr, quomodo à mundi tumultibus & rumoribus receſſus, ad ſegregatumque locum ſeceſſus ſummoperè adjuvet, ad acquirendam veram ſapientiam, & cognitionem rerum ſpiritualium.

PROPOSITA.

FActis prædictis reflexionibus propones.

1 Gaudenti animo amplectendos quosvis ſuper te irruentes patibiles dolores; aliasque laborum corporis, aut animi perpeſſiones: quinimò aliquando eas de induſtria inquirendas.

2 Velle ſervire DEO, ſecundùm ipſius ſanctam voluntatem; non verò ut nos volumus; nempè in modo, & loco; tantùm, quantùm, & quando cognoſces,

cognoſces, mediante Patre ſpirituali, eſſe ejus voluntatem ; & non aliàs.

3. Velle ſe abſtrahere, quantùm vires extendi valent, à publicis otijs, aut ſpectaculis, cæterisque ſæculi occupationibus. Ea namque ſolùm inſerviunt ad diſſipandum ſpiritum, & devotionem ; atque ad non attendendum æternæ propriæ ſaluti.

Fructus hujus Meditationis.

1. CONſueſce actuali intentione offerre DEO cunctas illas malas actiones, quæ interdiu intus & foris contingere poſſunt.

2. Procura, nunquam per quamcunque cauſam tui cordis internam pacem, ac tranquillitatem perdēdam.

3. Quando te compellit neceſſitas ad trahendam moram in publicis locis, & in plurium perſonarum ſocietate ; tuum cor recollige, & cuſtodi. Et tali modò ſolitudinem conſervabis.

ORA-

ORATIO.

O Quis non probaretur à tantis animi sui sensibus, & tàm validis difficultatibus in virtutum exercitio, quales ego ipsemet experior! Sine dubio crederem, quòd gustatis dulcibus bonarum operationum fructibus, quæcunque alia inutilis applicatio mihi nausearet. Sed quisnam negotium facile reddere passionesque recalcitrantes sedare poterit. Tu esse debes ô Sanctissime Romualde! qui Divino amore erga tuos clientes refertus, in Christianæ perfectionis vias ipsos conducere; atque ad portum salutis, iter alleviare, & facile reddere potes. Tibi itaque instantèr, atq; humillimè supplico, cupiens omnimodè deserendam mundanam vanitatem, meque DEO totalitèr consecrandum. Qui est super omnia Benedictus. Amē.

Pater noster, Ave Maria, &c.

SEXTA

SEXTO DIE MARTIS.

PRÆLUDIUM.

NOn obſtantibus diverſis, & efficacibus motivis hactenus ſat affatim deductis, conjicimus necdùm aliquos velle ſe reſolvere ad aſſumendam veram, erga hunc Sanctum Patrem devotionem. Credibile, id non procedere à modica fiducia, quam habent in ſumma ejus beneficētia (dùm per ſemetipſam ſit abundè manifeſta) ſed fortè, nè per hanc rationem cogantur rumpere antiqua illa vincula, quæ ipſos tenent arctiſſimè unitos, vanis mundi occupationibus. Duplicem ſane committeretis errorem, ô dilectiſſimi! Ex una nempè parte tàm pretioſis beneficijs vos privaretis: ex altera tandem nunquam à miſera ſervitute veſtrorum capitalium inimicorum emergeretis. Ah! Non amplius ad veſtrum cor redire, & à tàm horribilibus præcipitijs vos ſejungere retardetis! Submittite vos

ſemel

ſemel altiſſimo Romualdi patrocinio? Et ſi ipſum, etiam ultimi halitûs veſtri tempore, vobis habere propitium deſideratis; demereri ipſum in vita, omni ſtudio incumbite, ejus devotos ſincerè vos profitendo.

SEQUITUR VITA SANCTI.

FVit acceptiſſimus Romualdus Henrico Primo, (quem alij vocant Secundum) Imperatori, & Sancto. Adeò autem acceptus erat; ut ſemel occurrenti ſibi Romualdo, exclamans palàm Imperator diceret: O utinam placeret DEO, animam meam eſſe in corpore tuo! Undè tota Imperatoris Aula, catervatim accurrebat ad videndum, & venerandum Sanctum Patrem; habendamque pro Reliquijs aliquam, ex ejus habitu particulam, & ideò veſtis ejus lanam evellere ſunt auſi; quamvis Sanctus non modicum rubore ſuffuſus, & contriſtatus indè fuit. Vidit prætereà, adinſtar magni Patri-

Patriarchæ ſcalam, per quam aſcende-bant, & deſcendebant homines nivei coloris habitu induti. Per quod in-tellexit deſignari ſibi à DEO novum inſtitutum Religioſorum. Illud au-tem fuit Camaldulenſe, ab ipſo poſt-modum fundatum; in duas partes di-viſum Cænobitarum videlicèt: & E-remitarum. Vidit inſuper adhuc vi-vens propriam animam præſentatam ante Divinæ Majeſtatis conſpectum, adinſtar nivis reſplendentem; in hu-mana quidem effigie; ſed in ſtatura perfectæ ætatis.

MEDITATIO.

1. COnſidera; quomodo intemera-tæ vitæ bonitas in majori æſti-mationis gradu, apud mundi Magna-tes reſideat; quàm faſtus, & ſuperbia.

2. Quomodo Religiones ab Eccle-ſia approbatæ, Divino inſtinctu à San-ctis ſunt inſtitutæ. Proindè in æſti-matione, ac omni poſſibili veneratio-ne habendæ ſunt.

3. Quomodo Anima in gratia DEI existens, decore, omnibus creaturis à DEI Omnipotentia productis præfulget. E contra, illa in peccati labe degens, deformato infernali monstro deformior est.

PROPOSITA.

SUpradictis Considerationibus trutinatis propones.

1 Colendas, habendumque respectum ad quasvis personas, & maximè piâ aliquâ qualitate præditas; in quibus singulari modo, Creatoris bonitas elucet.

2. Semper discursum rectum, ac bonum ducendum de Religiosis; etiamsi videantur aliqui ex ipsis non directam semitam ambulare, secundùm eorum vocationem.

3. Cum omnigena & exquisita diligentia à mortali culpa declinandum. Quodsi casu cecideris; procura quàm primùm culpam delere contritione, & Sacramentali Confessione.

Fructus huius Meditationis.

1. REcte opinare de tuo proximo; & in tuis necessitatibus, magis in DEI timore fundatorum orationes adhibeas.

2. Reverearis omnes Religiosos & Sacerdotes; si non ob alium rationis, saltem ob characteris titulum; quod sint in Altissimi ministros electi.

3. Ab omni occasione declina, quæ te ad DEI offensam deducere possit.

ORATIO.

SAnctissime Anachoreta, & Pater Romualde, intimo, & humillimo animi mei sensu te precor; impetres mihi ultimo ex tuis clientibus, ab infinita Domini nostri pietate, quàm perfectissimam cordis puritatem: ut anima mea, à quacunque peccati macula purgata; & non ampliùs aliquam rem, quæ ipsi displicere queat committendo; ante ejus purissimos oculos præsentari digna reperiatur.

Qui vivit & regnat in sæcula sæculorum, Amen.

Pater noster, Ave Maria, &c.

SEPTIMO MARTIS DIE.

PRÆLUDIUM.

PLanè res magni momenti esset; si tuo exemplo, vel verbis alios ad cultum Romualdi attraxisti; ipsemet verò, aut ob fastidium in ipsius exercitio, aut ob spiritus tepiditatem in continuando, sine fructu remansisti. Adverte sagaciter, in hoc passu à ferventioribus non permittere coronam tibi de manu eripi; & ut ipsi vice tui, opimis meritis & beneficijs, quæ in grandi copia, à charitativis Sancti visceribus prodeunt, potiantur. Aggredere igitur, sequere, & termina sensim hæc fructuosa exercitia, cum ea attentione & affectu, acsi quodlibet ipsorum, in tua vita ultimum foret. Oh! quàm sunt DEO, & Sanctis grati, & accepti diligentes ac prompti datores! Hilarem enim datorem diligit

dilgit DEUS. Oh quam ſuavem, in pietatis operibus delibant perſeverantiæ fructum! Indue ergò animum ô fidelis Devote; propoſita renova; jam nunc fortè extinctum in tuo corde fervorem, circa tàm ſerium propriæ ſalutis negotium, accende.

SEQUITUR VITA SANCTI.

SAnctus Romualdus prophetiæ illuſtri dono fuit dotatus, varias & longinquas res prædicendo. Plures dæmoniacos liberos fecit. Duos ſtatu mentis dimotos, & furibundos; pleroſque alios corporali indiſpoſitione laborantes, vel panis fruſtulo, vel aquâ, á ſe, aut ſuis diſcipulis benedictâ incolumes reddidit. A quibusdam procul diſtantibus gravia & notabilia furta avertit, prædones mirabilitèr retinendo, ac detegendo. Solius orationis virtute, magna incendia extinxit. In ſumma annonæ inopia, pro ſe ſuique ſequacibus, cœlitûs ali-

menta creberrimè obtinuit. Plurimos Principes, Heróës, insignesque Personas, Magnates, & Dynastas Regionum ad DEUM convertit. Ultimò, partim ab hominibus, partim ab humani generis hostibus, fortes persecutiones, constanti animi robore pertulit.

MEDITATIO.

1. COnsidera, Si Divina Bonitas, etiam in suos servos in terris adhuc viventes tàm est liberalis; & ipsis pro se, aut pro alijs deprecantibus omnes gratias elargitur. Quidnam non faciet Beatis in cœlesti Patria?

2. Specialissimum Romualdo honorem à DEO collatum; ipsius meritis mentis impotes curando; res rarissima!

3. Quòd non obstantibus tot insignibus favoribus, quibus erat ab Altissimo dotatus; nihilominùs ejus permissione, ab infernalibus spiritibus, & mun-

mundanis personis permultum affligeretur.

PROPOSITA.

FInitis prædictis considerationibus propones.

1. Ponendam, quàm singularissimam fiduciam in incomparabili S. Romualdi intercessione; quá te à quavis notabili, etiam extraordinaria calamitate liberare queat.

2. Nunquam in tuis necessitatibus, de Divina Providentia desperandum; at illico ad illam confugiendum, mediante hoc Sancto Patriarcha.

3. Non pertimescendas tribulationes, quasi signa iræ supernæ; verùm complectendas, ut quendam arrabonem, Divini Amoris, erga nos.

Fructus huius Meditationis.

1. INcipe graviores tuas necessitudines animæ, aut corporis, aut familiæ tuæ Sancto commendare.

2. Utaris in bonum rerum cogniti-

one, ſanitate, & commoditate; quam DEUS pijſſimus tibi elargitur.

3. Humilieris ante DEUM, & homines: è contra verò in quacunque adverſitate exultes.

ORATIO.

OMnipotens ſempiterne DEUS, qui in conſilio Sanctorum tuorum gloriaris, preces mei miſeri peccatoris exaudi; atq; meritis, & interceſſione Beati Abbatis & Confeſſoris Romualdi dignantèr præſta; ut aliquandò ſublever ex obſcuritate imperfectiſſimæ vitæ, & erigar ad celſitudinē tui Divini famulatus; profitendo tibi amorem purum & fortem; proximo ferventem charitatem; ipſimet autem glorioſo Patriarchæ perpetuam & intimam devotionis ſubjectionem. Qui vivis & regnas in infinita ſæculorum ſæcula. Amen.

Pater noſter, Ave Maria, &c.

OCTA-

OCTAVO DIE MARTIS.

PRÆLUDIUM.

† ECce jam adeſt terminus tui itineris ſpiritualis, Exercitiorum inquam Novendij, ad perpetuam laudem Sancti Romualdi arreptorum. Confitere tãdem, quòd licètſi illis cum illa attentione & ſpiritu, quem requirunt, non es uſus; nihilominùs quaſi defectum tuum ſuppleres, quando majorem in te ſemper percipis diſpoſitionem, ad ipſi ſerviendum, & iterandam aliàs fructuoſam hanc devotionem. Aſſume ergo animum, & his duabus diebus reſolve te ad uniendam omnem, quam olim habuiſti applicationem; ita, ut in fervoris intenſione, & cordis teneritudine, erga ineffabilem tam præclari Sancti bonitatem, omnes aliàs hactenus habitas præcellat. Ah quàm perpulcher & utilis devotionis hic Epilogus, debet eſſe acceptus DEO, charus Angelis; gratus Romualdo! Nunc jam videbis,

bis, quàm ſit fructuoſum animæ tuæ, propius & veriùs ad tàm potentis Protectoris cor accedere.

SEQUITUR VITA SANCTI.

DEcrepitus noſter Sanctus Pater cognoſcens tempus appropinquare, quo, deſtructo languidi corporis ſui carcere liberâ & ſolutâ animâ ad perennem cum DEO evolare deberet unionem; inenarrabili lætitiâ plenus, cunctis palàm communicavit, quòd poſt breve, ſibi tamen viſum diuturnum, duorum ſcilicèt annorum curriculum, extrà hanc terram terræ manſionem futurus eſſet. Receſſit proindè ad Eremum à ſe ædificatam Vallis de Caſtro, ſeptem milliaribus Fabriano diſtantem. Ibi in loco aliquantulum ab aliorum converſatione remoto, extruxit Cellam cum Sacello, ad præſens Sancti Blaſij nuncupato. In hac recluſus, nihil remiſſo ſolito jejunij rigore, in altiſſima contemplatione,

platione, & silentio mansit; atq; sic, ut verus Anachoreta, absque aliqua humana assistentia, ultima suspiria efflare voluit. Serotinâ horâ diei 19. Junij, Anni 1027. duos Religiosos è cellula dimisit, in gravi & ultima necessitate sibi assistentes; ipsisque mandavit, ut ad Eremum recedentes, post cantatum matutinum ad se redirent. Suspicantes nihilominus discipuli Sanctum Patrem, ut verum solitarium, velle suum spiritum purissimum exhalare, & sine alicujus interventu; uti prædictum habuerat viginti ante annis; non multùm à cella recesserunt. Transacto deindè brevi temporis intervallo, cùm attentiùs auscultarent; & neque motum corporis, neque vocem audirent, jam quod evenerat veracitèr opinantes, impulsâ januâ velocitèr irruunt, lumen accendunt, & Supinum Sanctum, jacere mortuum, consternati reperiunt. Quò pervenientes omnes discipuli, Sanctum Cor-

pus in principali Ecclesia Monasterij, cum Hymnis & Canticis, inter devotas lacrymas & suspiria deposuerunt. Vixit Beatissimus Pater centum viginti annis, ex quibus viginti expendit in sæculo, tres duxit in Monasterio, & nonaginta septem in Eremitica transegit austeritate.

MEDITATIO.

1. COnsidera, quomodo Sancti, quamvis singulari privilegio de Divina gratia securi, & futura Paradisi gloria; tamen antequam tempus mortis appropinquaret, ab omni exteriori negotio recedebant; ut se totos in DEO reponerent, & transirent feliciter ad eum.

2. Quomodo illis, qui adhuc in vita degentes, dimicare serio contra tentationes, ipsasque vincere, sunt assuefacti; deinceps in mortis articulo, non sit opus humanâ assistentiâ. Quocirca illis superandis primò assuescere proficuum est.

3.

3. Quomodo expavescere non debeamus in servitio Divino, omni tempore vitæ nostræ, licètsi prolixiori. Quoniam Divina Bonitas id meretur, nos quoque obligamur.

PROPOSITA.

PRædictis considerationibus transactis propones.

1. Vitam agendi, quantùm vires tuæ se extendunt, segregatam à mundi turbinibus; nè tibi in ultimo mortis puncto, sint laqueus & impedimentum.

2. In singulos dies hanc expressam, & fixam habendam reflexionem, quasi quilibet ipsorum ultimus esset terminus vitæ tuæ.

3. Quotidiè pro moribundis, ad finem felicis eorum ex hac vita transitûs, orandum.

Fructus huius Meditationis.

1. VEsperè, antequam ad requiescendum te conferas, seriò conici-

conſcientiam tuam examines, & de commiſſis inter diem culpis, à DEO veniam expoſtules. Ad hunc finem etiam, ſi nocte illâ te exhalare ſpiritum improviſo contingat, examen Confeſſionis ante DEUM tibi ſerviet.

2. Omni die, aliquâ ſingulari oratione, Domino DEO, Sanctiſſimæ Virgini MARIÆ, Sancto Joſepho, S. Romualdo, alijsque tuis Sanctis Advocatis animam devotiſſimè commendes; ut ſi caſu mortis id facere nequeas, tempus nunc anticipes.

3. In memoriam tibi creberrimè veniat, quòd ſis è vita migraturus. Ideò in Purgantium Animarum ſuffragium, aliquod opus bonũ applices.

ORATIO.

MAgnum reſplendentium virtutum ſpecimen meæ mentis oculis repræſentatur, fixè perpendentibus prodigioſiſſimam tuam vitam, ô Beatiſſime Pater. Nimiùm abſorptus

maneo,

maneo, alta mentis indagine trutinans tàm admirandas actiones tuas, tàm prodigiosa miracula. Effice tandem, ut te imitando quantùm valeo, post fragrantiam pretiosorum unguentorum tuorum curram; & transacta hac miserâ vitâ, Te sequar in æterna. Quam, mundi Redemptor & Judex Christus, per suam infinitam bonitatem concedere dignetur. Amen.

Pater noster, Ave Maria, &c.

NONO ET ULTIMO MARTIS DIE,

PRÆLUDIUM.

HAc ultimâ Novendij die, præstolatur à te S. Romualdus perfectum cordis Sacrificium; & constantem tuarum mortificationem passionum. Jam pluries præteritis ferijs pollicitus es futurum te ejus perpetuum & devotum servum; ipsumq; sequi in sanctis vitæ operationibus spopondisti. Nunc idem monstrabis, sæpiùs

pius frequentando Sanctissima Sacramenta; auscultando ultra solitum, devotè, Verbum DEI; voluntariè amplectendo abstinentias & jejunia; adjuvando tuum proximum in rebus ad animam, & corpus pertinentibus; libentèr & procul recedendo à vanitatibus mundi; ex animo DEUM placando & precando pro inimicis, cum ipsisque te reconciliando; mortificando sensus, atque tuam vitam, quantùm possibile, conformando vitæ Sancti Patris. Ad quem finem ipsi, aliquod devotum tributum, vocalium & jaculatoriarum precum offeras; invocando ipsum vivo corde in necessitatibus, & tribulationibus. Hæc erunt & similia, magis manifesta signa tuæ devotionis erga ipsum, & profectus deprompti ex hoc Novendio. Benedictio itaque Patris, & Filij, & Spiritûs Sancti tecum maneat, custodiatque te ab omni malo, per servi sui Romualdi merita, Qui tibi etiam,

ab-

ab eodem Domino liberalissimo Largitore, omnis desiderabilis boni plenitudinem impetret. Amen.

Succincta Historia Translationis S. ROMVALDI.

TRansacto, à morte S. Patris quinquennio, Authoritate Apostolicâ, per Joannem XX. Pontificem Maximum, Anno 1032. conclusum fuit; ut Sacrum Corpus ejus exhumaretur, ac in decentiori loco collocaretur; atque in nova tumba intra altare ad publicam venerationem exponeretur. Ad quem finem Prior Eremi Vallis de Castro, dictus, P. Domnus Azo, S Patris discipulus paravit parvam arcam, supponendo eam fore sufficientem ad recipiendas sacras Reliquias; quas jam in pulverem redactas opinabatur Interim Sanctus, cuidam Religiosorum in somnis apparuit, impetrans; ut certiorem redderet Priorem, illam arcam,

cam, ad includendum Corpus suum, esse incapacem. Rei veritatem exitus probavit. Aperto namque sepulchro, tàm integrum & pulchrum Sacrum Corpus reperierunt; acsi illud sepulturæ, eo instanti tradidissent. Proindè sine mora, facta fuit alia grandis, & sufficiens arca; quæ secundùm antiquam traditionem hucusque conservatur sub quodam collateralium altariũ, in Ecclesia S Blasij Fabriani. Per quam Dominus, etiam ad præsens plurima miracula operari dignatur, maximè in infantibus, eô, gratiâ acquirendæ sanitatis repositis.

Posito itaque, sub quodam novo Altari Sancti Romualdi Corpore, sparsâque famâ, quòd omninò incorruptum conservaretur, (sicut in veritate integrum inventum est, Anno Millesimo, Quadringentesimo, Sexagesimo Sexto; quadringentis triginta novem annis elapsis, post felicem ejus transitum) in Anno Millesimo Quadringentesimo

tesimo Octuagesimo primo, duo Religiosi Pedemontani extranei, inter se convenerunt eò personalitèr eundum, & clàm raptum, ad suum Monasterium deportandum. Supervenientibus itaque sacrilegis manibus, & vix contrectantibus, protinùs vestimenta Sancti, & Caro in cinerem resoluta sunt; pulpâ spoliatis Sacris Ossibus solùmmodò remanentibus. Ad hoc miraculum nihil perterriti, ocyùs Sacra Ossa in saccum immiserunt, & cum eo ad Civitatem Æsinam iter aggressi sunt. Ad cujus Cauponam se recipientes, Sacrum depositum in pavimento cujusdam habitaculi reposuerunt. Casu deniq; transeunti filio Cauponis visum fuit magnum incendium; vocat proindè Patrem; sed & huic similiter videbantur exurgere flammæ ignis usque ad tectum. Ambo cubiculum intrant, & nihil reperiunt, præter vilem saccum in terra depositum, plenum ossibus. Recursu igitur

facto

facto de rei novitate ad Episcopum, interim ejus mandato, duo delinquentes sub aresto posit. sunt. (de quibus fama tulit, ipsos in quodam nemore, à feris immanitèr devoratos fuisse, & infelices vitam miserabilitèr finisse.) Undè Episcopus convocato Clero, populique multitudine, diversorium adiens, Sacras Reliquias ad Cathedralem Ecclesiam transtulit. Interim Patres Vallis de Castro, instantes preces pro recuperandis ipsis fecerunt; sed tàm Episcopus, quàm Æsinates precibus eorum non annuerunt. Quocirca Patres Maceratam adierunt, Legatum à latere Cardinalem interpellantes, ipseque decrevit; ut relicto Æsinæ Ecclesiæ uno brachio Corporis Sancti, residuum totum Monachis Camaldulensibus restitueretur. Arrepto itinere cum Sancto pignore, controversia exorta est, essetne ad antiquum Vallis de Castro monumentum deportandum, an potiùs Fabrianum? Tandem

dem mulus, super quo tàm pretiosus thesaurus jacebat, litem diremit; siquidem nullâ vi humanâ induci poterat, ut viam relinqueret, quæ Fabrianum ducebat; & Cænobium versùs Vallis de Castro, passus revolveret. Quô appropinquantibus Sacris Reliquijs jam horâ tardiori, sine scitu Fabrianensium, omnes campanæ improvisò ipsæmet sonum ciêre incipientes, publicum communis lætitiæ signum dederunt. Quocirca cum jubilo universali, & solemni Processione, in Ecclesiam S. Blasij illatæ fuerunt, atq; in marmorea arca, sub majori altari depositæ; ubi singularissimâ devotione semper coluntur. Contigit prædicta Translatio circa annum nostræ salutis, Millesimum, Quadringentesimum Octuagesimum Secundum, Die Septimâ Februarij.

MEDITATIO.

I. CONsidera, quanta fuerit puritas Romualdi, quæ per tot sæcula

cula ſui Corporis meruit incorruptionem.

2. Quomodo ad Sanctorum Reliquias, cum magna reverentia & circumſpectione accedere debeamus; expectando incurrendam eorum indignationem, ſi contrarium fecerimus.

3. Perpende; quòd multoties ſub ſpecie devotionis, aut zeli permagni errores committantur. Undè conſulere virum probum conſentaneum eſt, priùsquam rem aliquam magni momenti, & extraordinariam operari exordiaris.

PROPOSITA.

FActis ſupradictis conſiderationibus propones.

1. Cuſtodiendam omni poſſibili animadverſione, tui cordis & corporis puritatem.

2. Ante contactum. aut oſculum Reliquiarum Sacrarum, petendam quodammodo licentiam ab illo Sancto,

ℰto, ac demùm actu Contritionis animam purificandam, ut digniùs eas accedas.

3. Non permittere te vinci à Creaturis irrationalibus, in præbendo Sanctis honore; & tantò magis ab insensibilibus.

Fructus huius Meditationis.

1. IN tentationibus & periculis contra puritatem recurras humilitèr, & fiducialitèr ad Romualdum.

2. Appropinquando Sanctis Reliquijs, cogita te accedere ad ipsum Sanctum, cujus sunt.

3. Operare illud bonum, quod est certum & securum; & nunquam dubium, aut speciosum sine consilio aggredere.

O R A T I O.

QUàm dulce est, & suave tibi famulari prompto animo, ac generoso, ô gloriose Romualde! Ego confiteor, quòd licètsi hos novem dies, tuo

tuo honori dedicatos frigido ſpiritu transegerim; nihilominùs admodùm me ſentio conſolatum, atque compulſum ad te inceſſantèr amandum; monſtrandosq; ipſis operibus, meæ debitæ gratitudinis affectus. Interim blando animo recipe id, quod hactenus ad tuæ gloriæ augmentum, meæque animæ utilitatem exercui; & perfice quidquid in mea intentione in poſterùm faciendum, viget; imprimendo in corde meo indelebile, tui obſequentiſſimi ſervi ſignum; cujus virtute, omni tempore, & loco, in laudibus tuis occuper; ſperando in Divina Miſericordia, tibi me aſſociandum in cœlis, per totam Æternitatem. A.

Pater noſter, Ave Maria, &c.

Alia Devota Oratio,

AD PATRIARCHAM

S. ROMVALDVM.

SAnctiſſime Pater, cùm ipſis operibus altiſſima merita tua venerari nequeam;

nequeam; ad minùs mihi concedatur, ut laudis tributum præſtare tibi valeam; undè adæquatum motivum admirandæ eminentiæ illarum ſingularium virtutum percipiam, quæ tuam Animam felicem reddiderunt. Si igitur exaltare audeo Divinum Amorem qui in te regnabat; ecce fuiſti quædam flamma, quæ inceſſantèr ardebat, ſæpiſſimè coactus clamoribus exhalare ardores tui igniti cordis. Si verò Amorem erga proximum laudare aſſurgo, ecce totùm mundum ſalvare cupiens, in Eremum convertere voluiſti. Si donum Orationis magnificare prætendo; creberrimè te extra ſe raptum cerno; & transformatum in DEUM, per contemplationis exceſſum. Si abſtinentias celebrare deſidero; jam exploratum patet, quòd per longam annorum ſeriem, ſolo rigidiſſimo jejuniorum alimento ſuſtentareris Si puritatem mentis, & corporis deſcribere ſatago; ſufficit dicere,

quod

quòd ab ipſismet Sanctis, Angelus incarnatus nominareris. Si denique, omnium tuarum virtutum ſplendorem demonſtrare ſtudebo; ecce te ſplendidiſſimam ſtellam, luminoſum Planetam honorari audio. Sed advertens, quòd ipſamet Seraphica lingua langueſceret in perfectè explicanda ſublimitate ſanctitatis, & gratiarum, quibus tuum fortunatum Spiritum Pater luminum cumulavit; idcircò diſpono permutare laudes in preces; tibique intimo corde ſupplicare, ut velis mihi eſſe fax ad incendendum cor meum Amore DEI, & proximi; dux in oratione, exemplum in patientia, ſpeculum in caſtitate; author in patientia; ſuſtentaculum in lapſu, ſolatium in tribulationibus; regula in actionibus, ſocius in laborioſa hujus miſeræ vitæ peregrinatione; Protector, & Aſſiſtens in tremenda mortis hora; ut tandem in æterna gloria conſors tui eſſe poſſim, Amen.

Intentio

ducis gaudijs hujus vitæ ad confessionis gloriam sublimasti; fac nos, quæsumus, ipsius meritis, ab hujus mundi onere sublevatos, cœlestia omni tempore anhelare. Per Dominum, &c.

AD PRIMAM.

℣. Deus in adjutorium meum, &c.

HYMNUS.

NOstris adesto vocibus,
Pater precamur supplices,
Res ut diurno tempore
Puris agamus mentibus.
Nostras labentes dirige,
Cœli preces ad Principem,
Morte ut perempti corpore,
Vita fruamur cœlitum.
Præsta hoc Beata Trinitas,
Concede simplex Unitas,
Ut te hic colentes unicè,
Tecum fruamur æthere, Amen.

Antiph. Vir vitæ venerabilis magis elegit vitam Monasticam ducere Beatus Romualdus, quàm in tumultibus sæculi manere.

℣. Ora pro nobis Beate Pater ROMUALDE,

℟. Ut digni efficiamur, &c.

O R A T I O.

FAc nos quæsumus Domine Beati Patris Nostri Romualdi hic imitari labores, ut illic ejus gloriæ participes esse mereamur. Per Dominum nostrum, &c.

AD TERTIAM.

℣. Deus in adjutorium meum, &c.

HYMNUS.

VT Romualdus hostium,
Virtute continentiæ
Victis furentum fraudibus
Jam possidet cœlestia.

Sic nos devicto sæculo,
Castis, fideque moribus
Ipso juvante maxima
Cœli assequamur præmia.

Præsta hoc Beata Trinitas
Concede simplex Unitas,
Ut te hîc colentes unicè,
Tecum fruamur æthere, Amen.

Antiph.

Antiph. Sancte Romualde Christi Confessor, audi rogantes servulos, & impetratam cœlitûs; tu defer indulgentiam.

℣. Ora pro nobis, &c.

ORATIO.

INtercessio nos quæsumus Domine, Beati Patris nostri Romualdi Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum nostrũ, &c.

AD SEXTAM.

℣. Deus in adjutorium meum, &c.

HYMNUS.

AUdi preces Sanctissime,
Quas, Romualde, fundimus,
Christoque Regi gloriæ,
Virtute caros effice.
Illum precare fervidus;
Ut tollat omne noxium,
Donetque cuncta prospera,
Et hîc, & in cœlestibus.
Præsta hoc Beata Trinitas,
Concede simplex Unitas,

Ut te hîc colentes unicè,
Tecum fruamur æthere, Amen.

Antiph. Bonis ſemper operibus Beatus Pater Romualdus inſiſtebat, nocte, ac die Domino famulando.

℣. Ora pro nobis, &c.

ORATIO.

OMnipotens ſempiterne DEUS, cui cuncta famulantur elementa, exaudi propitius orationem noſtram, & tribue nobis miſericordiam tuam: ut quæcunq; præcipis, intercedēte Beato Romualdo Confeſſore tuo, implere poſſimus. Per Dominum noſtrum, &c.

AD NONAM.

℣. Deus in adjutorium meum, &c.

HYMNUS.

TU Chriſte, ſumma Charitas,
Ac ſempiterna Bonitas,
Cor noſtrum redde blandulum,
Per Romualdi gratiam.
Hîc proba, & ignominias,
Divino amore ſaucius,

Vultu

Vultu ſereno pertulit,
Ob idque fulget inclitus.
Præſta hoc Beata Trinitas,
Concede ſimplex Unitas,
Ut te hîc colentes unicè,
Tecum fruamur æthere. Amen.

Antiph. Erat Beatus Romualdus profectò fide præclarus, in virtutibus gratioſus, & hoſpitalitate præcipuus.

℣. Ora pro nobis, &c.

O R A T I O.

CONcede nobis Domine, quæſumus alacribus animis Beati Confeſſoris tui Romualdi commemorationem quotidie peragere, cujus diverſis decorata miraculis, tibi vita complacuit. Per Dominum, &c.

AD VESPERAS.

℣. Deus in adjutorium meum, &c.

HYMNUS.

BEatus iſte, corporis,
Tandem ſolutus vinculis,
Poſt longa victor æthera
Jam poſſidet certamina.

Frustra superbas intulit,
Minas Tyrannus Tartari:
Frustra dolos, & omnia
Inferni novit agmina.
Præsta hoc Beata Trinitas,
Concede simplex Unitas,
Ut te hîc colentes unicè,
Tecum fruamur æthere Amen.

Antiph. Sancte Romualde Christi Confessor, tu nostræ Religionis divinitus plantator, sis apud DEUM noster pius intercessor.

℣. Ora pro nobis, &c.

ORATIO.

CLementiam tuam mitissime DEUS humilitèr imploramus, ut meritis Beati Romualdi, & prospera mundi despicere, & cœlestium donorum mereamur participatione gaudere. Per Dominum, &c.

AD COMPLETORIUM.

℣ Converte nos Deus Salutaris noster,
℟. Et averte iram tuam à nobis.
℣. Deus in adjutorium meum, &c.

HY-

HYMNUS.

IAm noctis ecce frigidæ
Consurgit umbra densior,
Curam Pater nunc suscipe
Gregis, precamur, supplicis.
Depelle nobis somnia,
Et dæmonum fallacias,
Sit pura mens, sit pervigil,
Sopor fovet dum Corpora.
Præsta hoc Beata Trinitas,
Concede simplex Unitas,
Ut te hîc colentes unicè,
Tecum fruamur æthere. Amen.

Antiph. Verè Angelus DEI, verè Propheta Sanctus, & lux magna in finibus nostris apparuit.

℣. Ora pro nobis, &c.

ORATIO.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Beatissimi Anachoritæ tui Romualdi, mentem tantis divini luminis radijs illustrare dignatus es, ut perfectæ solitariæ vitæ excogitator extiterit, normamque in tui laudem jugi-

tèr ſervandam, in cacumine Montis Apennini mirabilitèr inſtituerit: concede, quæſumus, nobis ejus alumnis, quos in nomine tuo genuit, tantâ animi puritate in via præceptorum suorum verſari, quatenus à terreno, ad æternum Montem, in quo tecum habitat, purificati conſcendere valeamus. Per Dominum noſtrum, &c.

Commendatio ad eundem Sanctum Patrem ROMUALDUM.

OBſecro te Beatiſſime Pater Romualde dilecte DEI, perfectus in charitate cœleſti, Pater inquam, & Magiſter Eremitici propoſiti. Pater, qui ſacram Eremum, ordinemque noſtrum Camalduli per myſterium cœleſtis ſcalæ, inſtar Jacob Patriarchæ tibi cœlitùs oſtenſum, Domino noſtro JESU Chriſto benedictio in altis montibus ſacraſti, ut nos famuli tui, calcato

cato sæculo, discamus per humilitatem Religionis ascendere in montem divinæ contemplationis, quæ est janua scalæ cœlorum. Et ut sedentes ad pedes Domini cum MARIA, fundere studeamus sicut aquam cor nostrum ante conspectum Sanctissimæ Trinitatis, ut misereatur nostri Omnipotens Pater, & Angelorum nos præsidio cum Jacob muniat. Obsecro, inquam, te Beatissime Pater, memor esto omnium Camaldulensium tuorum, ac totius Christianæ gentis. Deprecare, etiam pro me indigno servo tuo, ut illuminet me radius gratiæ Spiritûs Sancti, quatenùs sordibus omnibus mentis, & corporis expurgatis, universis bonis, ac sanctis virtutibus exornet. Sic verò in dilectione DEI, & proximi, cum vera Religione, Fide, Spe, & Charitate, & humilitate, & mansuetudine me exerceam, ut ad eam cœlestis mentis contemplationem, me aliquando rapi sentiam,

tiam, quâ te hîc olim rapi consuevisti, dùm inhians in superna fluenta fontis vitæ, quasi totus in lacrymas resolutus æstuante in te ardore divini amoris, clamabas ad dulcissimum Dominum JESUM: Chare JESU, chare; mel meum dulce, desiderium ineffabile, dulcedo Sanctorum, suavitas Angelorum, & his similia multa proferebas in jubilo. Commendoque tibi pijssime Pater animam meam, corpus, & spiritum meum, omnes qui se meis commendaverunt orationibus, amicos, & inimicos, ut tu, qui DEI amicus es, & securus de te, sis quoque de nobis sollicitus, & nos precibus juves. Et rogo te dulcissime Pater, ut me famulum tuum hodiè, & semper tuis sanctis intercessionibus protegas, quatenus nomen JESU, & Angelus ejus bonus expellat à me omnem Sathanæ nequitiam, ac terrorem, & misereatur animæ meæ in egressu suo miserator Dominus. A.

AD DIVUM ROMVALDVM ABBATEM,

Camaldulenſis Ordinis Fundatorem.

Pro impetranda ejus protectione præcipuè in liberandis Obseſſis, & Infirmis ſanandis.

HYMNUS.

QUÆ Virtus, quæ potentia,
Quâ Romualdus polleat
Ægros, ſuperque Dæmones,
Ejus Sepulchrum edocet.
Cùm lectulo decumberet,
Quinquennio fere ſuſtulit
Ad inſtar mole Dæmonem
Ejus prementem genua.
Amentis frontem oſculans,
Obſeſſi inſufflans faciem,
Utrumque ſanum reddidit;
Sic irridebat Dæmonem.

Cum parvo panis fruſtulo
Alium ſanat puerulum,
Limphâ, quâ manus terſerat,
Languores multos expulit,
Alius Cilicium intuens
In Templo occultum, ejulat,
Illud illud me abigit,
Et ſtatim Dæmon exijt.
Rogo DEUS Sanctiſſime,
Per Romualdi merita,
Obſeſſi ut à Dæmone,
Sintque ægri à morbis liberi.
Uno trinoquè Domino
Sit ſempiterna gloria,
Qui Romualdo contulit,
Flagellum eſſe Dæmonis. Amen.

℣. Ora pro nobis Sancte Romualde,
℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

OREMUS.

DEUS, qui famulo tuo Romualdo Abbati gratiam, & Virtutem ſuper ægros, ac Dæmones conferre dignatus es: Supplicationes noſtras benignus

benignus reſpice, ut ejus meritis, & interceſſione omnem Creatur m à nefarijs ſpiritibus, & ab omni Corporis infirmitate liberare, ac præſervare digneris. Per Chriſtum Dominum noſtrum, Amen.

RESPONSORIVM S. ROMVALDI.

Ad petendum ejus Patrocinium.

SI quæris Patrocinium,
Et Romualdi gratiam,
Quid poſſit ejus dextera,
Fabrianenſes adeas.
Obſeſſos, & à ſcabie,
A bello, & à contagio,
Attractos, atque pavidos
Pupos, amentes, liberat.
Sancti contactu Cranij,
In præſens aqua cernitur
Morbos & incurabiles,
Sanare frequentiſſimè.

Obsessos, & à scabie,
A Bello, & à contagio,
Attractos, atque pavidos
Pupos, amentes, liberat.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui S.
Obsessos, &c.
℣. Ora pro nobis Sancte Romualde,
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

DEUS, qui famulo tuo Romualdo Abbati gratiam, & Virtutem super ægros, ac Dæmones conferre dignatus es: Supplicationes nostras benignus respice, ut ejus meritis, & intercessione omnem Creaturam à nefarijs Spiritibus, & ab omni Corporis infirmitate liberare, ac præservare digneris, Per Christum Dominum nostrum.
AMEN.

ANTIPHONA AD BEATUM PATREM BENEDICTVM.

Pro impetranda assistentia ipsius, in mortis articulo.

STans in Oratorio dilectus Domini Benedictus, Corpore & Sanguine Dominico munitus, inter discipulorum manus imbecillia membra sustentans, erectis in cœlum manibus, inter orationis verba Spiritum efflavit; qui viam stratam pallijs, & innumeris coruscam lampadibus, cœlum ascendere visus est.

℣. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini,

℟. Propterea decorem induit te Dominus.

OREMUS.

DEUS, qui pretiosam mort[...] sanctissimi Patris Ben[...]

tisque privilegijs decorâsti; concede quæsumus nobis, ut cujus memoriam recolimus, ejus in obitu nostro, beatâ præsentiâ, ab hostium muniamur insidijs. Per Dominum nostrum JESVM Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti DEVS, per omnia secula seculorum, Amen.

PROSA.

De Sanctis quinque tribus Martyribus Pol...

Ex antiquo Breviario Polonorum, ex revelatione S. Joannis Eremitæ Camaldulensis, composita est à R. P. Nucio, Ordinis S. Franc. de Observ. ut infra.

Ot die jubilemus, in hac die exul-... Tot clarorum invocemus,

Petitiones per merita 33. Annorum Vitæ Christi.

O Bone Iesu, Verbū Patris, converte me.
O Bone Iesu, Agne Dei, purifica me.
O Bone Iesu, Magister meus, doce me.
O Bone Iesu, Princeps pacis, guberna me.
O Bone Iesu, Refugiū meū, defende me.
O Bone Iesu, Præceptor meus, dirige me.
O Bone Iesu, Patientia mea, conforta me.
O Bone Iesu, Salvator meus, salva me.
O Bone Iesu, Dn̄us meus, & Deꝰ meꝰ posside me.
O Bone Iesu, Via, veritas, & vita, vivifica me.
O Bone Iesu, Firmamentū meū, erige me.
O Bone Iesu, Lux mundi, illumina me.
O Bone Iesu, Justitia mea, justifica me.
O Bone Iesu Mediator meꝰ Sāctifica me.
O Bone Iesu Medice animæ meæ, sana me
O Bone Iesu Iudex meus, absolve me.
O Bone Iesu Sol justitiæ, emunda me.
O Bone Iesu pax mea, recrea me.
O Bone Iesu Rex meus, libera me.
O Bone Iesu Fili David suscipe me.
O Bone Iesu, Sanctificatio mea, ablue me.

O Bone Iesu, panis vivus de Cœlo descēdens, satia me.
O Bone Iesu gaudium meum, visita me.
O Bone Iesu, adjutor meus, adjuva me.
O Bone Iesu, Protector meus, protege me.
O Bone Iesu, amor meus, trāsforma me.
O Bone Iesu, ꝑpitiatio mea, intra vulnera tua abscondeme.
O Bone Iesu Vita perennis, in numerū Electorū tuorum recipe me.
O Bone Iesu, gloria mea, glorifica me.